

Kardinaal Eijk stelt roeping centraal tijdens Chrismamis

In de Onze Lieve Vrouwekerk te Apeldoorn (St. Franciscusparochie) werd op 1 april de jaarlijkse Chrismamis van het Aartsbisdom Utrecht gevierd. De kerk was bijna tot de laatste kerkbank gevuld met gelovigen die uit alle parochies van het aartsbisdom naar Apeldoorn waren gereisd. De Utrechtse aartsbisschop kardinaal Eijk zegende in deze Mis de olie voor de zieken en geloofsleerlingen alsook het Chrisma voor het doopsel, het vormsel, de priesterwijding en de consecratie van kerken en altaren.

Vele tientallen priesters, diakens, diakenkandidaten, catecheten, diaconaal assistenten en seminaristen waren bij de Chrismamis aanwezig. Tijdens deze viering vernieuwden de priesters van het aartsbisdom hun wijdingsbeloften, waarbij zij in een corona rond het altaar gingen staan. Het koor Magnificent van de H. Lebuinusparochie verzorgde de zang.

Kardinaal Eijk wees er in zijn preek op dat wij als volgelingen van Jezus zijn gezalfd met de Heilige Geest in het doopsel en in het vormsel. “De zalving met de Heilige Geest houdt altijd een opdracht in, een roeping van God,” aldus kardinaal Eijk. “Hoe brengen wij het er vanaf, als het erop aankomt onze roeping die wij van God hebben ontvangen te volbrengen?” Als (delen van) het Lijdensverhaal tijdens de vieringen van de Goede Week worden voorgelezen, blijkt dat diverse personen hun roeping niet waarmaken, zo memoreerde kardinaal Eijk. Allereerst Judas, die voor 30 zilverlingen Jezus verraadt. “Maar de andere apostelen laten Jezus ook in de steek op het moment dat Hij in de Hof van Olijven gevangen wordt genomen. Behalve de jongste leerling, Johannes, die het meest van Jezus hield en onder het kruis durfde te staan, toen Hij stierf.”

“Moeten wij helaas ook niet constateren dat Jezus massaal in de steek is gelaten, zo niet verraden, vanaf de tweede helft van de jaren '60, toen veel jongeren, die nu grootouders zijn, besloten om Jezus niet meer te volgen en Zijn Kerk te verlaten?”

Jezus navolgen is niet gemakkelijk en vraagt veel van ons, aldus kardinaal Eijk. “Onze roeping waarmaken, betekent dat we evenals Jezus ons kruis opnemen. De kern hiervan is dat we onszelf geven aan Christus en door Hem aan de medemens. Dat is het fundament onder de liefde.”

Een bijzondere vorm van zelfgave komen we tegen in het leven van de heilige Carlo Acutis, die in 2006 op 15-jarige leeftijd overleed aan een ernstige vorm van leukemie, zo zei kardinaal Eijk. “Al als klein jochie zette hij zich in om medemensen, ook volwassenen, tot het katholieke geloof te brengen. ... Toen hij al met leukemie te kampen had, ging hij door met het bezoeken van daklozen. Hij bracht hun voedsel en warme dranken. Zijn ziekte en sterven onderging hij bewust in eenheid met het lijden van Jezus en hij offerde het op voor de Heer, de paus en de Kerk. Hij gaf zichzelf op tal van terreinen overeenkomstig zijn roeping als lekenapostel.”

Maar niet alleen heiligen hebben een bijzondere roeping, benadrukte de aartsbisschop. “We hebben allemaal een bijzondere roeping om Jezus na te volgen in een of andere vorm van zelfgave. Dat kan iemand doen in zijn beroep. Mensen kunnen hun werk met liefde doen. Gehuwden doen het doordat ze zich geheel aan elkaar wegschenken. Die zelfgave houdt ook in dat zij het leven doorgeven aan hun kinderen en die opvoeden. Ouders die hun kinderen een goede en godsdienstige opvoeding geven, weten dat ze zich daarbij in niet geringe mate moeten wegcijferen.”

“Een diaken is geroepen om zichzelf te geven door Christus' dienstbaarheid op sacramentele wijze tegenwoordig te stellen. Een priester is geroepen om Jezus in persoon te vertegenwoordigen, met name als hij de Eucharistie viert en het sacrament van Boete en Verzoening bedient. Jezus vertegenwoordigen in persoon betekent een bijzondere vorm van

zelfgave. We zijn blij dat de priesters van het aartsbisdom daartoe ook bereid zijn.” Vaak gaan zij door als pastoor tot hun 75ste en daarna nog als priester-assistent. “Tot op hoge leeftijd, zeg maar zolang als het kan, geven zij zichzelf als priester. Dit jaar wordt een heel contingent priesters overgeplaatst. Ze zijn allen bereid een nieuwe benoeming aan te nemen hetgeen veel van hen vergt, want ze moeten vertrouwde geloofsgemeenschappen loslaten en nieuwe leren kennen,” aldus kardinaal Eijk. “Bidden we de Heer dat Hij ons de genade en de kracht geeft om de roeping die Hij ons geeft overeenkomstig Zijn wil gestalte te geven.”

Aan het eind van de viering ontvingen alle priesters die concelebreerden tijdens het slotlied bij het altaar een setje HH. Oliën. De diakens kregen tijdens het slotlied een flesje Chrisma overhandigd. Vervolgens konden de afvaardigingen vanuit de parochies de bestelde setjes met Oliën bij de afgiftepunten ophalen, daar kregen zij traditiegetrouw ook promotiemateriaal voor Roepingenzondag (26 april) uitgereikt.